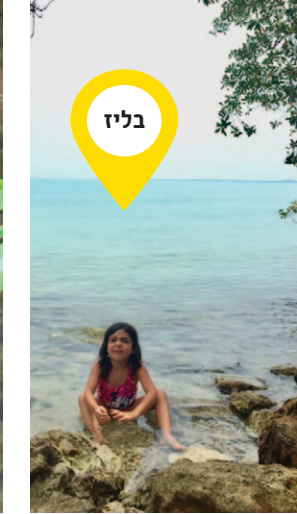

אפרת ואסף שמעון
עם הילדים. "הטיול
הוא דרך החיים שלנו.
החיים קצרים וצריך
לנצל כל יום"

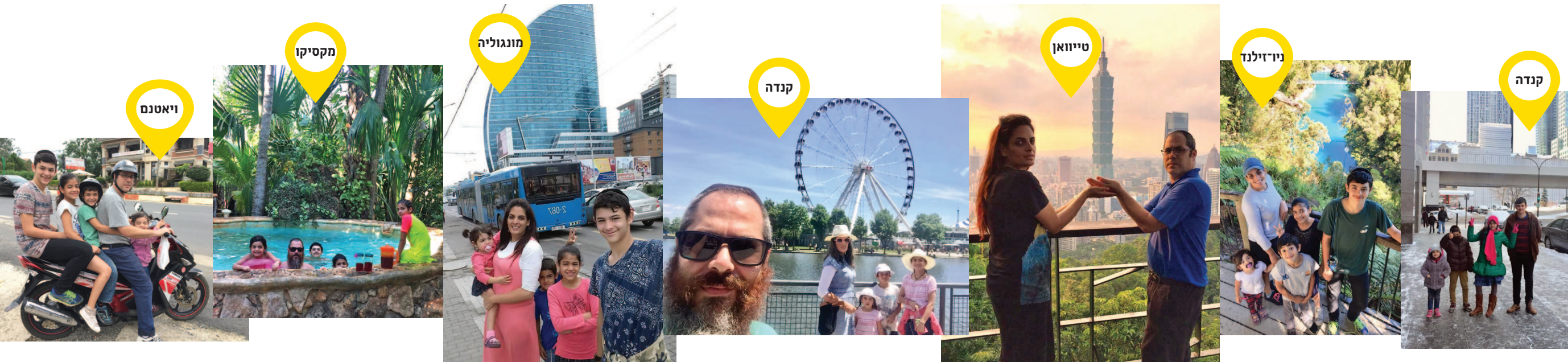
**כשהם נפגשו הוא היה בן
25 עם קוקו, עגיל וקעקועים,
והיא תלמידה חרדית
בת 16 וחצי. הם התארסו כעבור
חצי שנה והוא חזר בתשובה
בעקבותיה. ואלה עוד הפרטים
השגורתיים יחסית בסיפור של
אסף ואפרת שמעון,
שהחליטו לעזוב הכל ולטייל
במשך שנתיים וחצי בעולם
יחד עם ארבעת ילדיהם (עד
שהקורונה עצרה אותם).
"כולם חשבו שהשתגענו, אבל
רצינו להגשים את החלום"**

חאיה בניטה

פני שלוש שנים קיבלו אפרת ואסף שמעון החלטה בלתי צפויה:
לעזוב הכל, להשאיר מאחור את חיי השגרה המוכרים להם, לקחת
את ארבעת ילדיהם הקטנים ולצאת לטיול מסביב לעולם. "כולם היו
בהלם", הם מספרים. "לא הבינו מה עובר עלינו וחשבו שהשתגענו.
אבל אנחנו אוהבים את השיגעונות שלנו, ולא שינה לנו מה אנשים
חושבים. רצינו להגשים את החלום".
ההלם של המשפחה, החברים והמכרים מובן לגמרי. נכון, כבר
שמענו על משפחות שיוצאות לטייל ברחבי הגלובוס – אבל המקרה

מסביב לעולם בתרי"ג מצוות

אסף: "כשהיינו עם הילדים ולא יכולנו לקיים יחסים, חשקתי באפרת אפילו יותר. כשאסור לגעת, האתגר הוא איך להתייחס לאישה רק בעזרת המילים"

לישית בגלל תקלה בכרטיס של אחד הילדים. כשהיינו במונגוליה, מישוה כייס את אסף וגנב לו את הטלפון הנייד, ובטייוואן הגענו לדירת אייר בי אנד בי מבולגנת ומלוכלכת. באותו רגע זה נראה סוף העולם, אבל עוברים את זה".

בדיקת קורונה חיובית

אחרי שנה וארבעה חודשים של טיול, בזמן שהמשפחה בילתה במקסיקו, הם קיבלו הודעה קשה מהארץ: אביה של אפרת נפטר. "זה היה נורא", היא אומרת. "ההלוויה התקיימה בלעדיו כי אסור להלין את המת. חזרנו לארץ. אחרי שלושה חודשיים, החלטנו להמשיך בטיול. הייתי שבורה, אבל הרגשתי שהטיול הוא דרך החיים שלנו ושאחננו חייבים לחזור לחיים האלה. המוות של אבא שלי עוד יותר חיזק אצלי את ההבנה שהחיים קצרים ושצריך לנצל כל יום".

המשפחה שבה לנרוד בעולם. הפעם הבאה שבה נחתו בארץ הייתה בדצמבר האחרון, כדי לחגוג את בת המצווה של לב טהור. הם תכננו להמשיך את הטיול מיד לאחר מכן, אבל משבר הקורונה שיבש את התוכניות. "אחרי בת המצווה, ססתי לחדש וחצי לארצות-הברית לחגיגת י' שבט לכבוד הרבי מלובבצקי", מספר אסף. "אחרי חזוּרתי עברתי בדיקת קורונה שיצאה חיובית, אבל לא היו לי שום תסמינים. נכנסתי לכיור של שבועיים, שבסופם עברתי בדיקות שיצאו שליליות. חזרתי הביתה והייתה התרגשות גדולה".

כשהעניינים יירגעו והטיסות יחזרו, אפרת ואסף מתכננים לחזור לחי הנרודים. "אנחנו רוצים להמשיך לטייל לפחות עד שאמיתי יהיה בן 18 ויתגייס לצבא", אומרת אפרת. "יום אחד הילדים יתחתנו ויעזבו את הבית וזה לא יהיה אותו דבר. הטיול הוא הזדמנות שבה כל המשפחה ביחד".

מה למורתם מהטיול שלכם? אסף: "שחיים רק פעם אחת, ושיש עולם שלם מחוץ לישראל". ■

עם מים ושמן שהנחנו בה חתיכות קרטון וצמר גפן. בשבתות, אם לא היה בית כנסת להתפלל בו, התפללנו בדירה או במלון. ברוב המקומות שטיילנו בהם היה מקווה, אבל כשהגענו לעיר כריסטצ'רץ בניו־זילנד, המקווה לא היה פעיל. שליח חב"ד הציע שניכנס לאיזה אגם באמצע הלילה. המים היו קפואים".

איך כל החוויה הזו עברה על הילדים? אפרת: "הם נהנו מאוד. בימים שבהם לא היה לנו ל"ו סוף, ישבנו ולימדנו אותם את חומר הלימוד של בית הספר. היו גם רגעים קשים, שהם התלוננו שמשעמם להם ושהם מתגעגעים לחברים, אז הם שוחחו איתם בווטסאפ. הטיול מאוד חיבר בינינו כמשפחה. בעולם החרידי הרברים הרבה יותר מוצנעים, ופתאום את מגלה שאת יכולה לדבר עם הילדים על כל נושא בעולם".

אסף: "היו רגעים של לחץ כי בילינו כל יום, כל היום, ביחד, אבל ידענו לתת מרחב לכל אחד. אני מרגיש שבזכות הטיול הכרנו את הילדים שלנו טוב יותר".

מה עם האינטימיות הזוגית שלכם, היא לא נפגעה במהלך הטיול? אפרת: "לרוב ישנו בחדר אחד עם הילדים, אבל תמיד אחרי שטבלתי במקווה לקחנו מקום לינה עם שני חדרים, חדר לנו וחדר נפרד לילדים".

אסף: "כשהיינו עם הילדים ולא יכולנו לקיים יחסים, זה הרגיש כמו הפרי האסור. חשקתי באפרת אפילו יותר. זוגיות נמדדת לא רק במגע פיזי אלא גם בתקשורת. כשאסור לגעת, האתגר הוא איך להתייחס לאישה רק בעזרת המילים. אז ישבנו ודיברנו הרבה מאוד".

אפרת: "במהלך הטיול לא לבשנו בגדים ח"ר צדדים מדהימים אצל אסף שלא הכרתי".

היו גם רגעי משבר? אפרת: "היו רגעים קשים – למשל, כשפספסנו שלוש פעמים באותו יום את הטיסה לסין, פעם אחת בגלל שהתבלבלנו בטרמינל, פעם שנייה בגלל שעשינו צ'ק אין מאוחר מדי ובפעם הש-

נרות שבת מקרטון

היעד הראשון של משפחת שמעון היה כאמור סין. משם הם המשיכו לסיביר, מונגוליה, חזרו שוב לסין, טסו לפיליפינים, טיוואן, ויאטנם, ניו־זילנד, שוב סין, בלגיה, קנדה, מקסיקו ובליו. "החלטנו על היעדים לפי הטיסות הזולות שהיו באותו זמן ולפי מזג האוויר. זה היה לגמרי ספונטני", מסביר אסף.

איזה חוויה מהטיול אף פעם לא תשכחו? אפרת: "הנסיעה ברכבת מסיביר למונגוליה. זאת הייתה נסיעה של שלושה ימים מול נופים מטורפים – אגמים, נהרות, הרים. בזמן שנסענו בלילה, אסף הביט בחלון ואמר לי: 'תראי את הכרובים'. הוא פתח את החלון וראיתי כוכבים עצומים. כבים".

אסף: "אני נהניתי מאוד משנחאני שבסין. טיילתי שם בשווקים והפכתי להיות מומחה בת-חבורה הציבורית".

איך הסתדרתם מבחינה כלכלית? אפרת: "חיינו כאמור מהבית שהשכרנו וגם מהפיצויים מהעבודה של אסף. כשהכסף הלך ונ"גמר, אסף, שיש לו אורחות קנרית, עבד במשך ארבעה חודשים בקנדה כקבלן שיפוצים בזמן שאנחנו טיילנו במדינה. חוץ מזה, במהלך הטיול אסף הקים עסק של ייעוץ טלפוני לאנשים שמעוניינים להגר לקנדה".

אסף: "הצטמצמנו בהוצאות. ישנו בעיקר בדיירות אייר בי אנד בי, בהוטלים ובבתי מלון זולים".

כמשפחה חרדית, איך הצלחתם לשמור על אורח החיים שלכם?

אפרת: "במהלך הטיול לא לבשנו בגדים ח"ר, כדי לא להתבלט. היה יקר מאוד לאכול בבתי חב"ד, אז קנינו מצרכים בסופר ואני בישתי. כשרצינו לחמם את האוכל בשבת, הנחתתי את הסיר בשמש. אם השמש הייתה חלשה מדי, עטפנו את הסיר בשקית שחורה כדי שיתחמם מהר יותר. כשלא הצלחנו להשיג נרות שבת, הכנו נרות מכוס

ולישון? אז ישבתי במרפסת עם אסף, סיפרתי לו על המשפחה ההיא שראיתי בטלוויזיה והצעתי שנצא לטיול של שנה בעולם".

אסף, איך הגבת? "חשבתי שהיא נפלה על כל הראש. אפרת היא לא בן אדם שגרתי, היא תמיד חייבת ריגושים והרפתקאות. אני צריך יותר את השגרה שלי. היה לי מקום עבודה מסודר עם מעמד מסוים, וזה גם עסק משפחתי שלא פשוט לעזוב. חששתי שזה יהיה בעייתי מבחינה כספית, שיהיה מאתגר להיות יחד עם הילדים 24/7, וגם חשבתי שהם צריכים ללמוד במסגרות. בקיצור, זה לא פשוט".

אבל אפרת לא ויתרה. במשך שנה תמימה היא המשיכה לשכנע את בעלה לצאת להרפתקה. בסופו של דבר אסף השתכנע. "אני לא יודע לומר אם זה היה משבר גיל 40, אבל התעייפתי מהעבודה ומהשגרה שלי", הוא מודה. "רציתי להשתחרר ולהיות קצת בחופש".

איך הילדים הגיבו להחלטה? אפרת: "הם שמחו מאוד שלא יצטרכו ללכת לבית הספר. החלטנו שבמהלך הטיול ניתן להם חינוך ביתי. קנינו להם חוברות אנגלית, חשבון ולימודי תורה ורשמו אותם לקורסי למידה מרחוק. האמנתי שהם ילמדו על העולם דרך הטיול יותר מאשר אם הם ישנו את חומר הלימוד בכיתות".

אפרת ואסף רכשו את כרטיסי הטיסה ליעד הראשון שלהם – סין. אפרת סגרה את העסק שלה, ואסף הודיע להוריו שהוא עוזב את העבודה. הכל היה מוכן, אבל כשמועד הטיול התקרב בני הזוג קיבלו רגליים קרות. בהתייעצות משותפת החליטו לטייל במשך חודשים בלבד, ואז להחליט לגבי ההמשך.

"זה נראה לי הרבה מאוד זמן והיו לי המון פחדים", מספרת אפרת, "אבל ברגע שהגענו לנתיב, פתאום כל החששות נעלמו והתחלפו בהתרגשות גדולה, ואז, ככל שהמסענו לטייל, הרגשנו שהזמן פשוט עף ושאינו לו משמעות כמו בארץ. היו רגעים שלא ידענו איזה יום היום. רצינו לטייל עוד ועוד, אז הארכנו עוד ועוד את הטיול ובסופו של דבר טיילנו במשך שנתיים וחצי. חיינו את הרגע".

וחצי. היא ביקשה מאסף להקפיד על שלושה עקרונות: שמירת שבת, כשרות וטהרת המשפחה. "לא הייתי בקיא בכל החוקים", מספר אסף, "אז פניתי לרב שהסביר לי וענה על השאלות. עשיתי חושבים עם עצמי, והגעתי למסקנה שהמצוות האלה רק יעצימו את הקשר שלנו. הקרבה לאפרת ולמשפחה שלה חיזקה את האמונה שלי וקירבה אותי לדת, ובמשך השנים התחזקתי יותר ויותר".

זה לא היה קשה? "תמיד חיפשתי משמעות ותשובה, ואני לא מרגיש שחזרתי בתשובה רק בגללה. אחד מהסודות הוא להמשיך לעשות את מה שאהב אהב. אז המרשתי לי צפות בכדורגל וללכת לים, רק לא בשבת".

נפלת על כל הראש? "אני לא יודע לומר אם זה היה משבר גיל 40, אבל התעייפתי מהעבודה ומהשגרה שלי", הוא מודה. "רציתי להשתחרר ולהיות קצת בחופש".

איך הילדים הגיבו להחלטה? אפרת: "הם שמחו מאוד שלא יצטרכו ללכת לבית הספר. החלטנו שבמהלך הטיול ניתן להם חינוך ביתי. קנינו להם חוברות אנגלית, חשבון ולימודי תורה ורשמו אותם לקורסי למידה מרחוק. האמנתי שהם ילמדו על העולם דרך הטיול יותר מאשר אם הם ישנו את חומר הלימוד בכיתות".

אפרת ואסף רכשו את כרטיסי הטיסה ליעד הראשון שלהם – סין. אפרת סגרה את העסק שלה, ואסף הודיע להוריו שהוא עוזב את העבודה. הכל היה מוכן, אבל כשמועד הטיול התקרב בני הזוג קיבלו רגליים קרות. בהתייעצות משותפת החליטו לטייל במשך חודשים בלבד, ואז להחליט לגבי ההמשך.

"זה נראה לי הרבה מאוד זמן והיו לי המון פחדים", מספרת אפרת, "אבל ברגע שהגענו לנתיב, פתאום כל החששות נעלמו והתחלפו בהתרגשות גדולה, ואז, ככל שהמסענו לטייל, הרגשנו שהזמן פשוט עף ושאינו לו משמעות כמו בארץ. היו רגעים שלא ידענו איזה יום היום. רצינו לטייל עוד ועוד, אז הארכנו עוד ועוד את הטיול ובסופו של דבר טיילנו במשך שנתיים וחצי. חיינו את הרגע".

וחצי. היא ביקשה מאסף להקפיד על שלושה עקרונות: שמירת שבת, כשרות וטהרת המשפחה. "לא הייתי בקיא בכל החוקים", מספר אסף, "אז פניתי לרב שהסביר לי וענה על השאלות. עשיתי חושבים עם עצמי, והגעתי למסקנה שהמצוות האלה רק יעצימו את הקשר שלנו. הקרבה לאפרת ולמשפחה שלה חיזקה את האמונה שלי וקירבה אותי לדת, ובמשך השנים התחזקתי יותר ויותר".

זה לא היה קשה? "תמיד חיפשתי משמעות ותשובה, ואני לא מרגיש שחזרתי בתשובה רק בגללה. אחד מהסודות הוא להמשיך לעשות את מה שאהב אהב. אז המרשתי לי צפות בכדורגל וללכת לים, רק לא בשבת".

המשפחה ניתקה קשר

גם סיפור האהבה של בני הזוג שמעון, ממש כמו המסע העולמי שלהם, הוא יוצא דופן. היא בת למשפחה חרדית מבאר־שבע של שישה ילדים, שאמה נפטרה מסרטן כשהייתה בת חמש. הוא נולד בתל־אביב למשפחה חילונית. כשהיה בן חמש היגר עם משפחתו לקנדה, ובגיל 13 חזר עם ההורים לירושלים.

הם נפגשו כשהיא הייתה בת 16 וחצי, שלוש שנים אחרי שעברה ללמוד בבית ספר חרדי בירושלים. חברה ירושלמית הזמינה אותה למפגש בדירה של חברים, שאליו הגיע גם אסף, שהיה אז בן 25. "ישבנו והתחלנו לדבר. אני הגעתי לבושה צנועה, ואסף היה עם קוקו, עגיל באוזן וקעקועים. לא חשבתי שאתאהב במישוהו כזה, אבל היה בו משהו שריגש אותי. הוא היה שונה".

מה חיבר ביניכם? את היית חרדית והוא חילוני לחלוטין.

"תמיד הייתי חרדית שונה. גרלתי בשכונה עם חילונים וכשהייתי ילדה שיחקתי איתם. גם עם אסף זה לא הפריע לי. ראיתי את האישיות שלו מעבר לקעקועים ולקוקו, והתאהבתי בו כי הוא נתן לי להרגיש טוב עם עצמי. הוא מקסים ואני אוהבת את השקט שלו. המשפחה שלי הייתה בהלם".

אסף: "בהתחלה חששנו שאולי זה לא מתאים, אבל חשבתי שנוכל להסתדר ולגשר על הפערים. למשפחה שלי זה הפריע מאוד. הם התנגדו לזוגיות הזו גם בגלל עניין דתות וגם בגלל פער הגילים בינינו. הם ניתקו אותי קשר למשך כמה חודשים. היה לי קשה מאוד ללכת נגדם, אבל עם הזמן הם למדו לקבל את זה".

כעבור חצי שנת היכרות בלבד, בני הזוג החליטו להינשא. "אבא שלי קיבל את אסף וזה היה נס מבחינתי. אבל הוא לא הבין למה אני מתחתנת בגיל צעיר כל כך", מספרת אפרת. "הוא אמר לי שכל החיים לפני, אבל אני חיפשתי בית. אמא שלי נפטרה ואבא שלי תמיד עבר שעות ארוכות. חיפשתי פינה משלי, ואסף העניק לי את זה".

השניים צעדו לחופה כשאפרת הייתה בת 17